

అ పల్లెటూళ్ళో ప్రవేశిస్తోంటే మాజీ యమ్మోల్యే నాంచారయ్య గుండెలు గుబగుబలా దాయి.

అప్పుడెప్పుడో అయిదేళ్ళ క్రితం ఆ ఊరొచ్చారు. కాని నడకన ఇల్లిల్లా తిరిగారు. తనని గెలిపిస్తే ఊరు రూపురేఖలు మార్చేస్తానన్నారు.

ఎలాగైతేనేం గెలిచారు. ఊరుని మర్చిపోయారు. అసలా ఊరు తన నియోజకవర్గంలో వుందన్న సంగతి గుర్తే లేదు!

కాలచక్రం గిర్రున తిరిగేసింది. మళ్ళీ ఎన్నికలొచ్చి పడ్డాయి. ఊరుని వెదుక్కుంటూ రాక తప్పింది కాదు.

పైగా పరిస్థితి మరింత తీవ్రమయ్యింది. ఇదివరకు ఒకడే ప్రత్యర్థి. ఇప్పుడు కొత్త పార్టీ తాలూకు మూడో వాడు ప్రవేశించాడు.

ఈ మూడు ముక్కలాటలో గెలుపెవరిదో! నిట్టూర్చారు.

“ఏంటలా నీరుగారిపోతున్నారు. పాత ప్రామిస్సుల గురించి నిలదీస్తారనా? ఊహా. మన ఓటర్లకు మతి మరుపు ఎక్కువ. బహు మర్యాదస్తులు కూడానూ. అంచేత ఎలాంటి దెప్పుళ్ళకీ దిగరుగాక దిగరు. అదీ గాక వీరోట్టి పల్లెటూరి బగ్గిరాయిలు. ఇట్టే బోల్తా కొట్టించి బుట్టలో వేసేసుకోవచ్చు.” కేంపెయిన్ మేనేజరు మరియు యమ్మోల్యే గారి కుడి భుజమూ అయిన అప్పారావు రావన్నాడు.

“ఊరి బాగుకోసం ఏదైనా చేసుండాలిందయ్యా...”

“దీన్నే ఎన్నికల వైరాగ్యం అంటారు. ఎలక్షన్ టైంలో ఏవేవో ఆలోచనలు వస్తాయి. రిజల్ట్ ప్రకటించ

ఇ(టి)టు వా

- సింహస్రసాద్

గానే పత్తాలేకుండా పోతాయి?”

“అయితే ఊరి వాళ్ళెవరూ నిలదీయరంటావు?”

“వూహా... అసలా వూసే ఎత్తరు. ఒకవేళ ఎత్తుదా మని నోరు తెరిస్తే నోట్లోంచి మాట రాకుండానే మనం వాగ్దానాలు గుప్పించేస్తాం కదా. మన చేతికి ఎముక వుంది గాని నాలిక్కి నరం లేదుకదా!” నవ్వేడు అప్పారావు.

“సరే కానియ్. ఏదో దారి దొరక్కపోద్దేంట్లే...”

పది సుమోలు ఇరవై బైక్లు అరవై మంది జనంతో అట్టహాసంగా ఊళ్ళో ప్రవేశించారు.

జనం వారిని పట్టించుకోలేదు. పోగవ్వలేదు. స్వాగతాలసలే లేవు!

ఫాక్షన్ సినిమాల్లోని దృశ్యాలు గుర్తొచ్చాయి నాంచారయ్యకి.

“మనవంటే జనం భయపడతన్నారుంటావా?”

“అదేమోగాని భక్తి పట్టలేదని రూఢిగా చెప్పగల్గు” సిగరెట్టు దమ్ము గట్టిగా పీలుస్తూ అన్నాడు.

‘జై’లు ‘జిందాబాద్’లు కొట్టిన అనుచరగణం నోళ్ళకి తాళాలు వేసుకుని ఒగురుస్తూ దిక్కులు చూస్తున్నారు.

చెల్ల మీద తిప్పవేసిన కాకులు కూడా కదలకపోవడం చాలా అవమానంగా అనిపించింది యమ్మోల్యేగారికి.

బుర్ర గోక్కున్నారు. చుండ్రు రాలింది.

“ఎగస్పార్టీ వోళ్ళు కొనేసినట్టున్నారండి” ఒక అనుచరుడన్నాడు.

“నోర్ముయ్యోహె అపశకునప్పక్షీ! తిన్నగా సర్పంచిటికి పోనివ్వరా”

“ఎటెల్లాలండి.”

“నాకు మాత్రం తెల్సేంటి. ఎవుడొకడ్ని అడగండ్రా...”

దారిపొడవునా అడుక్కుంటూ, పొలోమంటూ ఊరి చివర్న వున్న సర్పంచి ఇంటికెళ్ళేరంతా.

కుక్కలు వారిని చూసి భయపడి అల్లంత దూరం వెళ్ళి మొరగ సాగాయి.

బొడ్డు చుట్టూ చేసే ఇంజెక్షన్లు గుర్తుచ్చాయి. దెబ్బకి అంతా మౌనీశ్వరులై భయం భయంగా చూడసాగారు.

సర్పంచి గబగబా ఇంట్లోంచి వచ్చాడు. దండాలు పెట్టి ఆహ్వానించాడు. ఇంటిముందు ఆరుబయట కూర్చోడానిగ్గాను నులక మంచాలు వేయించి మజ్జిగ ఇచ్చి మర్యాద చేశాడు.

ఊపిరి పీల్చుకున్నారు నాంచారయ్య. ధీమా చిక్కింది. “ఇవాళ ప్రచారానికొస్తామని కబురంపేంగదా. హడావుడేం లేదేంటి.”

“మా వూరోళ్ళమంతా ఒక కట్టుబాటు పెట్టుకున్నా వండి...”

“ఏవఱనుకున్నారు?” కీచు స్వరంతో అడిగారు.

“ఓటుకి అయిదొందలు కావాలనా?” తోలు బేగ్గు మీద చెయ్యేస్తూ అడిగాడు అప్పారావు.

“అబ్బే. అమ్ముడయ్యే వోళ్ళం గాదండి. మా సంగతి ఎమ్మోల్యే గోరికి తెలుసు...”

“నాకు ఆడి సంగతేంటో త్వరగా చెప్పరా మగడా?” బీపీ పెరుగుతోంటే అన్నారు నాంచారయ్య.

“అన్నీ తెలిసినోరు. తవఱరికి తెలీందేవుందండి.”

ఆంధ్రభూమి స్వల్పకాల కథల పోటీల్లో మూడవ బహుమతి రూ. 3,000/- గెల్చుకున్న రచన

(19వ పేజీ తరువాయి)

కాస్త అదుపుతప్పితే చాలు కాలువలో మునగటం ఖాయమనుకుంటూ ఉగ్గబెట్టుకుని కూర్చున్నారంతా.

“పశువులు కూడా ఈ రోడ్డు మీద నడవలేవు”

వ్యాఖ్యానించాడు తెలుగు కమెడియన్.

“ఇదంతా మీ ఆంధ్రాలోదేనా. ఇంత పూర్ గా వుండేంటి” ముంబాయి తార ఇంగ్లీషులో అడిగింది. సంచుల్తో డబ్బు తీసుకుని ముంబాయి వచ్చే నిర్మాతల్ని చూసి చూసి ఆంధ్రాలో డబ్బు పండుతుందనుకుంటోం దామె!

ఆమె తల్లి హిందీలో ఏకధాటిగా తిడుతోంది- రోడ్డు నీ ప్రయాణాన్నీ బుక్ చేసిన వార్నీ!

కాలువని వదిలి మరో ప్రక్కకు మళ్ళాయి వాహ నాలు.

చిమ్మ చీకటిలో పరుగెడుతున్నాయి.

హర్రర్ సినిమాల్లోని నేపథ్య సంగీతం గుండెల్లో ప్రతిధ్వనిస్తోంటే లోలోపలే తిట్టుకోసాగారు.

మొత్తానికంతా క్షేమంగా ఆ ఊరు చేరారు.

‘హమ్మయ్య’ అనుకున్నారు. రోజూ ఆ రోడ్డుమీద ఆ వూరి వాళ్ళెలా రాకపోకలు సాగిస్తున్నారో అన్న ఆలోచ నెవరికీ రాలేదు. నాంచారయ్యకి ముందే రాలేదు. మరో అయిదేళ్ళదాకా ఆ ఊరి ముఖం చూడక్కర్లేదని భరోసా ఇచ్చుకుంటున్నారు.

చీకట్లో నిండా మునిగి వుండా ఊరు.

పాకబడి ముందున్న భారీ ప్రదేశంలో వాహనాలు ఆగాయి.

ఫ్లడ్ లైట్లు ‘వెలుగు’ని తీసుకొచ్చాయి.

అప్పటికప్పుడు బడిలోని బెంచీలు తెచ్చివేసి ‘వేదిక’ ఏర్పాటుచేశారు అనుచర గణం.

ఊరి జనం తరలివచ్చారు. వారిని చూసి మళ్ళీ ఎమ్మెల్యే అయిపోయినట్టు పొంగిపోయారు నాంచా రయ్య.

సర్పంచిని ఊరి ప్రముఖుల్నీ కావలించుకున్నారు. యువకుల్ని ప్రత్యేకంగా పొగిడారు. ఓట్లు అర్థించారు. ఓట్లు వేయించుకున్నారాయన.

మహదానంద పడిపోతూ వేదికెక్కి ఆ ఊరిని పులి వెండుల చేసేస్తాననేశారు నాంచారయ్య.

‘పులివెండుల వైభవము వివరింపుడు’ అని ఓ యువ కుడు కోరాడు. దాంతో అరగంట వర్ణించారాయన. శోష రాబోతోంటే ఇంకో యువకుడు గ్లాసుతో నీళ్ళు తీసుకొ చ్చిచ్చాడు.

సగమే త్రాగారు. కడుపులో తిప్పినట్టయ్యింది. ఊపే శారు. ఆ వెంటనే వాంతి చేసుకున్నారు. పాపం భీమ వరం బిర్యానీ బయటికొచ్చేసింది.

“ఈ దరిద్రపు నీళ్ళెక్కడ దొరికాయిరా?” కోప్పడ్డారు.

“మా ఊరి చెరువులోవేనండి. ఒట్టండి...”

మిరి చూసి, ముఖం ముడుచుకుని అప్పారావు వంక చూడగా అతడు మినరల్ వాటర్ బాటిల్ అంది చ్చాడు.

వేదిక ప్రక్కన కమెడియన్ ఊరి కుర్రాళ్ళతో మాట్లా డుతూ “ఇక్కడ విప్పసారా దొరుకుతుందా” అని ఆరా తీశాడు.

“నాటు సారా పుల్లుగా దొరుకుద్ది”

అన్నారు వాళ్ళు.

“హైబ్రిడా? బావుంటుందా?”

“బ్రహ్మాండం, సర్కారువారి అమ్మ తమా మజాకా!”

ఇంతలో సినీ తార మేకప్ వేయిం చుకుని వేన్లోంచి దిగింది. ఆమె వెనుక ఆమె తల్లి మరో అమ్మాయి వచ్చారు.

తారని జనానికి పరిచయం చేశారు నాంచారయ్య. మీకోసం ప్రత్యేకంగా ముంబాయినుంచి విమానంలో రప్పించానని, గొప్పగా చెప్పారు. మీ ఆనందంకోసం ఏమైనా చేస్తాననడాని కిది మచ్చుతునక మాత్రమే అనీ అన్నారు.

పిమ్మట ఆమెని నాలుగుమాటలు మాట్లాడమని కోరారు.

తార కళ్ళూచేతులూ తిప్పుతూ పెదాలు కదిలిస్తోంటే ఆమె వెనుక నిల బడ్డ అమ్మాయి ‘డబ్బింగ్’ చెప్పింది.

“మీ అందరికీ నమస్కారాలు. నా ఫాన్స్ అందరికీ స్పెషల్ థాంక్సు. నేనింకా తెలుగులో చాలా సినిమాలు చేస్తున్నా. అన్ని భాషల్లో బోల్డు సినిమాల్లో యాక్టు చేస్తున్నా. బిజీ తారని. మిమ్మల్ని కలుసుకోడానికి వచ్చాను. నా సినిమాలన్నీ మళ్ళీ మళ్ళీ చూడండి. నన్ను టాలీవుడ్లో నెంబర్ వన్ని చెయ్యండి. వణక్కం- సారీ- నమస్కారం...”

డబ్బింగ్ ఆగింది. ఆ సంగతి గ్రహించని తార మరీ కాస్తేపు మూగాభినయం చేసి చేతులు జోడించింది.

ఓట్ల గురించీ తన గురించీ ఏమీ చెప్పనందుకు నొచ్చుకున్నారు. అసహనంగా డబ్బింగ్ ఆర్టిస్ట్ వంక చూశారు. తారతో ఏదో చెప్పేరు. అర్థంగాక ఆమె తల్లి వంక చూసింది.

“ఇక్కడేం బావో లేదు ఏర్పాట్లు బాగోలేదు” అందామె హిందీలో ముఖం చిట్టించి మరీ.

ఇంతలో ‘హమ్మో’ అని అరుస్తూ చెంప మీద కొట్టు కుంది తార.

“మస్కిటోస్ మస్కిటోస్...” పరుగునెళ్ళి ఏసీకార్లో దూరింది. “డాక్టర్ కో బులూవో...” అంటూ తార తల్లి

చిందులేసింది గాని ఎవరూ పట్టించు కోలేదు. తిడుతూ వెళ్ళి కారెక్కేసింది.

కమెడియన్ తూలుతూ వచ్చాడు స్టేజి మీదకి.

“మీ ఊరు నచ్చింది. మీ ఊరి స్పెషల్ సరుకు నచ్చింది. మీరెప్పుడూ ఇలా పచ్చగా వుండాలంటే వీడికే సారా సారీ- మీ పేరేంటి?... నాంచార య్యకే ఓటేయండి...” చెబుతూనే కూలబడిపోయాడు.

అప్పారావు మరీ కొందరూ కలిసి అతణ్ణి తీసుకెళ్ళి కార్లో కూలేశారు.

ఇక్కడింకో క్షణంవుంటే మలే రియా వచ్చేస్తుంది చికెన్ గున్యా వచ్చే స్తుంది- ఆపటానికి సినీ తార చిందులు తొక్కింది. ఆమెనీ ఆమె తల్లినీ డబ్బింగ్ ఆర్టిస్ట్నీ పంపేశారు.

ఏం చెప్పాలో తోచలేదు నాంచార య్యకి. యుద్ధభూమిలో తనొక్కడూ ఆయుధ రహితంగా మిగిలిపోయిన ట్టుగా వుండాయనకి.

సర్పంచి తదితరుల వంక ఇబ్బందిగా చూశారు.

వారంతా ఆయన్నే చూస్తున్నారు. కానొక్కరూ పెదవి విప్పటం లేదు.

చీకటిని చీల్చుకుని మరీ వచ్చి గుండెల్ని ప్రశ్నిస్తోన్న వారి చూపుల బాణాలుంచి తప్పించుకోడానికి పరుగు లాంటి నడకతో వెళ్ళి కారెక్కేశారు నాంచారయ్య.

కార్లు హడావిడి చేస్తూ వెళ్ళిపోయాయి.

ఊరు స్తబ్ధ అయిపోయింది. వేసిన చోటే వుండే గొంగళిలా వుండిపోయింది!

